

[Udenrigsministeren.]

lutaer fikseres paa en saadan Maade, at man saa vidt muligt begynder ud fra en Ligevægtstilstand. Dette er saa meget vigtigere, som Priser, Lønninger og Omkostninger siden 1939 ikke har bevæget sig parallelt i de forskellige Lande. Naar Fonden træder i Virksomhed, vil der som Følge heraf utvivlsomt kunne konstateres en større eller mindre Uoverensstemmelse mellem Landenes Prisniveauer og deres officielle Valutakurser, der for fleres Vedkommende maa betegnes som rent nominelle.

Overenskomsten bestemmer i Artikel XX, Afsnit 4, at Begyndelseskursen skal fastsættes paa følgende Maade.

Inden Fonden begynder sin Virksomhed med at stille Valutareserver til Landenes Raadighed, opfordres hvert Medlemsland til inden en Maaned at gøre Fonden bekendt med, hvilken Pariværdi dets Valuta havde i Henhold til de Vekselskurser, der var gældende to Maaneder før Overenskomstens Ikrafttræden. Overenskomsten traadte, efter at være blevet ratificeret af 33 Stater, i Kraft den 27. December 1945. Det bliver følgelig Pariværdien den 27. Oktober 1945, der fastslaaes som Begyndelseskurs, medmindre vedkommende Land inden tre Maaneder meddeler Fonden, at den ansatte Paritet ikke kan betragtes som tilfredsstillende, eller Fonden paa sin Side meddeler vedkommende Land, at den mener, at den opgivne Paritet ikke kan opretholdes, uden at der vil blive trukket for stærkt paa Fonden. Saafremt der derefter ikke mellem Fonden og Medlemmet opnaas Enighed om Fastsættelse af Pariteten, opfordres dette til at udtræde af Fonden.

Hvad angaar Lande, der under Krigen har været besat af Fjenden, gælder den Modifikation i disse Regler, at 3 Maaneders Fristen forlænges indtil et Tidspunkt, der fastsættes ved Overenskomst mellem Fonden og det paagældende Medlem. Indtil en definitiv Ordning er truffet, kan vedkommende Land erhverve fremmede Deviser fra Fonden til de Kurser og i det Omfang, som Fonden efter Omstændighederne fastsætter.

Det næste Spørgsmaal er saa, hvorvidt og paa hvilke Vilkaar et Land, efter at Begyndelseskursen engang er fastlagt, paa eget Initiativ kan ændre Kursværdien af sin Valuta. Bestemmelserne herom finder vi i Overenskomstens Artikel IV, Afsnit 5. Det fastslaaes her, at et Land kun kan foreslaa en Ændring af Vekselskursen, saafremt det er nødvendigt for at raade Bod paa en funda-

mental Uligevægt, og at Spørgsmaalet under alle Omstændigheder skal forelægges Fonden.

De nærmere Regler for Valutakursændringer er herefter følgende:

1. Saafremt den ønskede Kursændring i Forbindelse med tidligere Kursforandringer højst udgør 10 pCt. af Begyndelseskursen, kan Fonden ikke nægte sin Godkendelse.

2. Hvis den foreslaaede Kursændring er over 10 pCt., men ikke overstiger 20 pCt. af Begyndelseskursen, kan Fonden enten godkende eller forkaste Forslaget, men den skal træffe sin Afgørelse inden tre Døgn efter Forslagets Modtagelse.

Maa jeg have Lov til i denne Sammenhæng at gøre opmærksom paa en Trykfejl i det foreliggende Forslag, den danske Oversættelse Side 9, Linie 1 foroven. Der staar: „ikke overstiger 10 pCt.“. Der burde staa: „ikke overstiger yderligere 10 pCt.“.

3. Saafremt 20 pCt.s Grænsen overskrides, kan Fonden ligeledes kun acceptere eller afvise, men den har i dette Tilfælde Krav paa en længere, ikke nærmere præciseret Frist til at træffe sin Afgørelse.

Videre foreskriver Overenskomsten, at Fonden, naar den skal tage Stilling til en begæret Ændring af Kursen, kun skal have for Øje, hvorvidt denne er nødvendig for at fjerne en fundamental Uligevægt, hvorfor det — for at forebygge Misforstaaelser — udtrykkeligt fastslaaes, at en Godkendelse ikke vil kunne nægtes under Henviisning til den sociale og politiske Udvikling i vedkommende Medlemsstat.

Konsekvensen af, at et Land foretager en Kursændring mod Fondens Indsigelse, vil i første Omgang blive, at det indtil videre udelukkes fra at købe fremmede Deviser hos Fonden, hvorhos Landet, saafremt det ikke inden Udløbet af en passende Frist kommer til en Forstaaelse med Fonden, vil blive ekskluderet af denne.

Man har ved Overenskomsten opnaaet international Anerkendelse af, at Spørgsmaalet om Ændringer i Valutakurserne ikke længere er en Sag, der ensidigt kan afgøres af det enkelte Land, men er et internationalt Anliggende, der maa forelægges et mellemfolkeligt, upartisk Kontrolorgan, den internationale Valutafond. Paa den anden Side har et Medlem en Sikkerhedsventil i Retten til uden Varsel at udtræde af Fonden.

Overenskomsten etablerer i Artikel VIII en Ordning, hvorefter Medlemmerne er forpligtede til at afskaffe Valutakontrol, men samtidig indføres der en Overgangsperiode, i hvilken Valutarestriktionerne vil kunne opretholdes. I denne Overgangs-